

תב הזה כתבתי לאשתי לפני שבוע. לא ידעתי אם תהיה לי אפשרות לשלוח או תו או לא. כשאמרו לי שאני הולך לפגוש שתי בחורות עם איש עם שערות לבנות, אמרתי לעצמי: מה יכול להיות? אני אכניס את המכתב לכיס, אולי הם יוכלו להעביר אותו. שאלתי אותו אם ידע שהוא הולך להיפגש עם ישראלים: „לא, לא היה לי מושג“ הוא משיב. מחמוד לאבדי, דובר אשף, מבקש שהמכתבים יעברו צנוור. רה. אמאד שקור קורא את המכתבים ומוסר לי אותם.

„מה הוא

רוצה ממני?״

לני אתני את אחיעז אם היו אצלו ביקורים של הצלב האדום, והוא השיב בשלילה. איש לא ביקר אותו מאז נישבה. השתדלנו למעט בשאלות, כדי שלא להכשיל את הטייס. האזנו לדבריו, רכנו לעברו. כל מילה, כל נייע שפתיים שלו חשובים. צריך לזכור הכל, כדי להי עביר הלאה, למישפחה.

הטלוויזיה הגרמנית צילמה את הפגיי שה. גראלד ארנץ ביקש מאחיעז למסור הודעה למישפחתו בעברית. אחיעז מוסר לאשתו ולילדיו, לאמו ולאחותו. הוא סיפר שהודשים ספורים לפני ש נשבה עבר עליו אסון מישפחתי — אביו נפטר. הוא מבקש להאריך בפגישה. איש

להתאבד

ביקש אהרון אחיעז ברגע שבו נפגע מטוסו. הוא חשש שהפלאחים יעשו לו טעמים, אך נוגע כשהבחין בחיילי אשף 4.

סוכנות הידיעות ירפי שואל את אחיעז מה דעתו על כך שצה״ל מפגיז מטרות אורחיות. אחיעז אומר לנו בעברית: „מה הוא רוצה ממני? שאני אדבר איתו על מטרות אורחיות!“ לכתב הוא עונה: „אני ני יכול לענות לך. אני לא פוליטיקאי. אחיעז מביט בנו במבט רך, מהורהר ארץ. „הכל בסדר גמור, אני נמצא במצב הכי טוב שיתכן בתנאים הנוכחיים. אבל אני שבוי וזה משנה כמובן את כל המצב.“

כתבייהטלוויזיה שואלים את אחיעז כמה שאלות: היכן נפל מטוסו, כיצד מטפלים בו. אחיעז עונה מתנצל על הר אנגלית שבפיו ומודה בחצי חיוך ובמעט מבוכה שהוא מתבייש באנגלית שלו. על שאלות הנוגעות לחילהאוויר, לצה״ל ול ממשלת ישראל הוא מסרב לענות, ומשיב באדיבות: „איני יכול לענות. אין תגובה.“ הטלוויזיה הגרמנית מבקשת ממנו למי סוד הצהרה. אמאד שקור ממחר לומר לו שאם אינו מעוניין למסור הצהרה, הוא אינו חייב. אחיעז מוסר הצהרה, שבה הוא אומר שהוא מרגיש טוב. מטפלים בו כראוי והוא מקווה לשוב הביתה בי שלום. השיחה מגיעה לסיימה. מחמוד לאבדי

מכתב למישפחה

אהרון אחיעז כותב מיכתב למישפחתו, ב מחברתה של שרית ישי. הוא היה נרגש מאוד בעת הכתיבה. על השולחן מונחים ספלי תה, שהוגשו במהלך הפגישה. צופה מבקש מאיתנו לסיים. באדיבות, אך בי תקיפות. הוא מדבר עם אחיעז בעברית. איתנו הוא מדבר אנגלית, וכשאני איר מרת לו משהו בעברית, הוא אומר לי שאינו מבין. לחיצות ידיים אחרונות. התרגשות רבה. אחיעז מבקש מאיתנו שנבקר אצל אשי תו. בתוך ההתרגשות הוא כותב לי את מיספר הטלפון שלה ואת כתובתה ומסר ביר לי בפירוט כיצד להגיע לביתו. שלום אחרון ואנחנו נפרדים. אחיעז נשאר במישרדו של לאבדי. למטה אני מבחינה במכונית מדגם ביינו, שנת ייצור 82, ונהג הלבוש בטיגנון ג'ון טראבולטה. זוהי המכונית שהביאה את אחיעז למי קום. ההרגשה קשה. אנחנו חוורים הביי תה והוא נשאר שם. אני שואלת את עמאד שקור מה הם מתכוונים לעשות עם אחיעז. הוא אומר: „אנחנו נשמור עליו עד הסוף הטוב. אבל הסוף הטוב לכולנו.“ אומר ולא מוסיף. כמה שעות מאוחר יותר, ברגע שהגענו

בו אמאד שאקור, שקרא כל מילה שכתב אחיעז, ורק אחרי שקרא, הורשה הטייס להעביר את המכתב לצוות העולם הזה. אחיעז נתן רשותו, כי המילים שכתב במחברת יפורסמו. לעומת זאת, מסר מיכתב אישי ארוך לאשתו ולבנימישפחתו.

לגשריהזיו, טילפנו מייד ליעל אחיעז, רעייתו של אהרון. יעל עונה על הטלפון. היא כבר שמעה בחדשות שביקרנו אצל בעלה. נדברנו לעבור דרכה עוד באותו לילה, בדרך לתלאביב, בכל שעה שהיא.

„הוא רזה קצת״

ב חצות אנחנו מצלצים בדלת הבית, שבו מתגוררת מישפחת אחיעז. יעל פותחת את הדלת. לבושה במכנסיים רי חולצה לבנים. נראית צעירה מאיד. בי חדרהמגורים יושבים טייס צעיר, ידידי של אחיעז, ורעייתו. ילדי אחיעז ישינים בקומה העליונה של הבית. הילדים, בני שלוש ושנה, שאביהם ראה את דמותם לנגד עיניו בשעה שהיהרר בהתאבדות. יעל מציעה לשותת משהו. היא מביעה את התרגשותה באורח שונה מהמקובל.

אשה אמיצה. אני מעבירה לידיה את המכתבים והיא מביטה בהם ואומרת בי חיוך: „כן, זהו כתיבהידי שלו.“ קשה לה להאמין שרק שעות קודם לכן פגשי נו את בעלה ודיברנו איתו. אורי אבנרי משמיע לה את הקלטת קולו של בעלה. המוסר לה, לאמו, לאחותו ולילדיו את אחתו, ודורש בשלומם, מבקש להקל עליהם ומבקש שלא ידאגו לו. יעל מקר ואנחנו מספרים לה. היא מסרבת להצי להרגיע אותו. היא מבקשת לשמוע יותר וטלם או להתראיין. מבקשת להשאיר אור תה מחוץ לתמונה עד שישתחרר בעלה. אנחנו מכבדים את רצונה. למחרת, אחרי השידור הטלוויזיוני, טילפנה אלי יעל. שאלתי אותה איך נראה לה בעלה, והיא אמרה: „הוא נראה טוב מאוד, כמו תמיד.“ מאוחר יותר שוחחתי עם אמו ועם אחותו. גם הן אמרו שהתרשמו שאחיעז נראה טוב. אמו מוסיפה: „הוא רזה קצת.“